

О.А. Ошлянська¹, В.М. Вовк²¹ДУ «Інститут педіатрії, акушерства і гінекології НАМН України», Київ²ТОВ «ДМЦ «Добробут», Київ

Особливості функціонування місцевого імунітету у дітей з недиференційованою дисплазією сполучної тканини

Мета — проаналізувати взаємозв'язок між показниками клітинного та гуморального місцевого імунітету, окремими показниками цитокінового профілю у дітей з/без ознак недиференційованої дисплазії сполучної тканини (НДСТ). **Об'єкт і методи дослідження.** Кореляційний та багатофакторний аналіз стану гуморального (імуноферментний аналіз слизини) та клітинного (імуноцитохімічне та морфологічне дослідження зішкрябів з піднебінних мигдаликов) імунітету 40 дітей, яких спостерігали в ТОВ «ДМЦ «Добробут». **Результати.** У дітей з клінічними ознаками НДСТ виявлено нижчі рівні у слизині інтерлейкіну (ІЛ)-4, -10, імуноглобуліну (Іg) А, компонента комплементу С3 та вищий рівень IgG, а також нижчі рівні експресії антигенів до IgA, маркерів макрофагів CD68, CD16 у зішкрябах із піднебінних мигдаликов порівняно з такими у дітей без ознак НДСТ. Виявлено тісний кореляційний зв'язок між рівнем експресії антигенів до IgA та вмістом IgG у слизині ($r=0,50$), а також його зворотний зв'язок зі співвідношенням ІЛ-10/(IgA+IgG в г/л) ($r=-0,86$), із вмістом ІЛ-4 у слизині ($r=-0,84$) та ІЛ-10 у слизині ($r=-0,83$), зі співвідношенням цитокінів ІЛ-10/-4 ($r=-0,53$), ІЛ-10/інтерферону- γ ($r=-0,83$), компонента комплементу С3 ($r=-0,61$). **Висновки.** Проведене дослідження показало, що діти з клінічними проявами НДСТ мають знижений потенціал гуморальної ланки місцевого імунітету та приховану недостатність клітинного місцевого імунітету, що потребує додаткової корекції.

Ключові слова: діти, недиференційована дисплазія сполучної тканини, місцевий імунітет, цитокіни, імуноглобулини, піднебінні мигдалики.

Вступ

Важливою функцією сполучної тканини в організмі є підтримання імунного гомеостазу. Саме тому науковці приділяють велику увагу вивченням стану імунної відповіді у дітей з недиференційованою дисплазією сполучної тканини (НДСТ) (Ошлянська О.А., 2007; Кухарська Н.Г., 2011; Процюк Т.Л. і соавт., 2011; Конюшевська А.А., Франчук М.А., 2012; Ошлянська О.А. та співавт., 2017).

Оскільки у дітей з НДСТ перше місце серед усієї патології займають рецидивні респіраторні інфекції, заслуговує на увагу питання вивчення особливостей функціонування імунітету в розвитку гострих респіраторних захворювань у цих дітей.

Особливу увагу привертає стан первинної ланки імунної системи, що відіграє провідну роль при контакти з інфекційними чинниками. Місцевий імунітет є сукупністю реагування всіх імуно-компетентних клітин, що заселяють слизові оболонки: клітин лімфоїдного ряду, макрофагів, нейтрофільних і еозинофільних гранулоцитів, лаброцитів з іншими клітинами сполучної тканини та епітелію (Чернишова Л.І. та співавт., 2001). Специфічні захисні механізми слизових оболонок реалізуються завдяки функціям як імуно-компетентних, так і інших клітин, месенджерами ефектів яких постають імуноглобуліни (Іg) різних класів та секреторні цитокіни, перш за все інтерлейкіни (ІЛ) (Юлиш Е.І., 2010) (рисунок). Оскільки найчастішим місцем репродукції вірусів і бактерій є клітини епітеліальній поверхні дихальної системи, роль місцевого імунітету у формуванні резистентності організму до збудників інфекцій у дитини важко переоцінити.

Протягом останніх років увагу науковців привертає вивчення молекул, які утворюються клітинами для міжклітинного зв'язку та взаєморегуляції їх діяльності, а саме цитокінів (Нестерова І.В. і соавт., 2004; Иванов В.В., Шипилов М.В., 2012; Кириллова Т.В., 2013). Це різноманітні біологічно активні молекули білкової структури, що секreteються клітинами імунної системи при запаленні, гемопоезі тощо (Симбирцев А.С., 2002; Притулина Ю.Г. і соавт., 2004; Bermejo-Martin J.F. et al., 2007). Вони проявляють свою активність як дистанційно, так і при міжклітинному контакті. Синтезуючись у вогнищі запалення, цитокіни впливають на всіх учасників цього процесу (макрофаги, гранулоцити, фібробласти, Т- і В-лімфоцити), причому в різних випадках одна й та сама мо-

лекула може чинити як пригнічуочу, так і стимулюючу дію. Цитокінова система є саморегулюючою, цей процес відбувається за рахунок постійної кооперації між її компонентами. Домінування клітинної чи гуморальної імунної відповіді залежить від синергізму або антагонізму взаємодії цитокінів у різних випадках. Так, ІЛ-4 у комплексі з інтерфероном (ІФН)- γ , ІЛ-10 та ІЛ-2 постає ключовим фактором в ініціації імунної відповіді. Причому розвитку клітинної імунної відповіді сприяє переважання ІЛ-2 та ІФН- γ в оточенні Т-лімфоцитів у момент контакту з антигеном, які тоді диференціюються у Т-хелпери 1-го типу (Th1). Переважання ІЛ-4 та -10 призводить до стимуляції синтезу Т-хелперів 2-го типу (Th2) з подальшою секрецією ІЛ-5, -6, -9 та -13, що, у свою чергу, стимулює гуморальну ланку системи імунітету (див. рисунок). Динамічна рівновага функцій між Th1- та Th2-

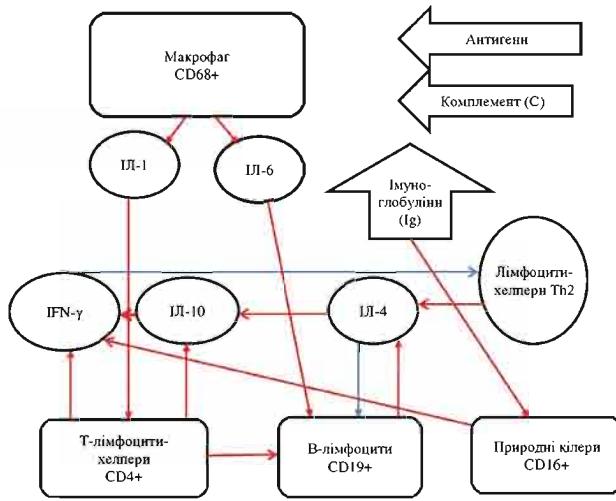

Рисунок. Схема кооперації основних імуно-компетентних клітин в імунному захисті слизових оболонок (червоним кольором позначена стимулююча, блакитним – пригнічуочу дія)

лімфоцитами зумовлюється взаємосупресорним впливом медіаторів, які синтезуються цими субпопуляціями. Відомо, що між двома субпопуляціями Т-хелперів відношення антагоністичні: так IFN- γ , який продукують Th1-лімфоцити, уповільнює проліферацію Th2; а ІЛ-10 з Th2 знижує секрецію цитокінів з Th1-клітин, цитотоксичних Т-клітин та природних кілерів (NK-клітин) (Дем'янов А.В. і соавт., 2003; Сепашвили Р.І., 2003; Oppenheim J., Feidman M., 2015).

Функціонально всі частини імунної системи слизової оболонки тісно пов'язані. Ще в кінці 1970-х років висунуто концепцію спільногоморального імунітету слизових оболонок, феномен «солідарності слизових оболонок», суть якого полягає в тому, що, в якому б місці слизової оболонки не відбувся контакт організму з антигеном, інформація про нього пошириться на всі ланки загальної імунної системи слизових оболонок.

Слина — найдоступніший секрет організму для вивчення. Відсутність інвазивного забору цього матеріалу для дослідження робить перспективними скринінгові дослідження в цьому напрямку. Саме тому при дослідженні особливостей місцевого імунітету у дітей з рекурентними респіраторними захворюваннями, зокрема у дітей з ознаками НДСТ, ми вважали доцільним використання слизи.

Мета — проаналізувати взаємозв'язок між показниками клітинного та гуморального місцевого імунітету, окрімими показниками цитокінового профілю та місцевого клітинного імунітету у дітей з/без ознак НДСТ.

Об'єкт і методи дослідження

У 40 дітей віком 2–6 років, яких спостерігали в ТОВ «ДМЦ «Добробут» (20 дітей з НДСТ та 20 — без клінічних ознак НДСТ), проведено імуноферментне дослідження змішаної слини. У 20 дітей (7 з НДСТ та 13 — без клінічних ознак НДСТ) проведено імуноцитохімічне та морфологічне дослідження мазків зішкрябів з поверхні піднебіння мигдаликів.

У групу дітей з НДСТ включені діти з наявністю не менше трьох ознак дисплазії сполучної тканини в різних системах організму. Забір нестимульованої змішаної слини та зішкрябів з піднебіння мигдаликів у дітей проводили в період відсутності в них респіраторних захворювань та загострень хронічної патології.

Визначення концентрації Ig A та G виконували методом двоступінчастого «сендвіч»-варіанта твердофазного імуноферментного аналізу з використанням моноклональних специфічних антитіл до Ig фірми ЗАТ «Вектор-Бест» (Російська Федерація). Визначення концентрації ІЛ-4, -10 та IFN- γ проводили методом трьохстадійного «сендвіч»-варіанта твердофазного імуноферментного аналізу з використанням відповідних моноклональних антитіл до ІЛ-4 та -10 фірми ЗАТ «Вектор-Бест» (Російська Федерація) (Сенников С.В., Силков А.Н., 2005; Плотникова М.А. і соавт., 2012). Рівень компонента комплементу C3 у змішаній слині визначали твердофазним імуноферментним аналізом за допомогою методу AssayMax Complement C3 ELISA Kit реагентами виробництва компанії «DIACLONE» (Франція) (Crowther J.R., 1995). Дослідження препаратів зішкрябів у прямому світлі проводили на дослідницькому мікроскопі «Olympus BX-51» (Японія).

Імуноцитохімічні методи включали:

- непрямий стрептавідин-пероксидазний метод виявлення кластерів диференціювання (CD): CD68 (маркер макрофагів) та CD16 (натуральні кілери);
- непрямий стрептавідин-пероксидазний метод виявлення антигенів до Ig E та A (Тиц Н., 2006).

Аналіз експресії антигенів при проведенні імуноцитохімічних досліджень при визначені рецепторів до Ig проведений у клітинах багатошарового плоского епітелію, молекул CD68 та CD16 — у клітинах лімфоїдного ряду, нейтрофілах та макрофагах.

Підрахунок експресуючих клітин проводили в п'яти полях зору при збільшенні у 400 разів, для кожного випадку вираховували середнє значення. Під час морфологічного дослідження розподіленість та інтенсивність реакції оцінювали напівкількісним методом у балах — від 0 до 3 балів:

- розвсюдженість: 0 балів — немає забарвлення, 1 бал — <10% позитивно забарвлених клітин, 2 бали — 10–50% позитивно забарвлених клітин, 3 бали — гомогенне забарвлення >50% клітин;

інтенсивність реакції: 0 балів — немає видимого забарвлення, 1 бал — слабке, 2 бали — помірне, 3 бали — виражене забарвлення.

Усі імуноферментні аналізи проведено в лабораторії «ДІЛА» (Київ). Імуноцитохімічні та морфологічні дослідження проводили в лабораторії патоморфології ДУ «Інститут педіатрії, акушерства і гінекології НАМН України» (Київ).

Статистичну обробку результатів дослідження проведено за допомогою пакета програм «Microsoft Excel».

Результати та їх обговорення

Результати проведеного аналізу вмісту окремих показників місцевого гоморального імунітету в обстежених дітей свідчать про наявність відмінностей у групах спостереження (таблиця).

За результатами імуноферментного аналізу відзначено нижчі рівні ІЛ-4 та -10, IgA, компонента комплементу C3 у змішаній слині та вищий рівень IgG у дітей з НДСТ порівняно з такими у дітей без ознак НДСТ. Вміст IFN- γ у дітей з НДСТ суттєво не відрізняється від значення у дітей без НДСТ. При цьому в них виявлено і меншу експресію IgA, CD68 та CD16 на імунокомпетентних клітинах зішкрябів з мигдаликів та більшу експресію антигенів до IgE.

Клітинний та гоморальний імунітет тісно взаємопов'язані й діють у функціональному взаємозв'язку. Їх злагоджена робота має на слизових оболонках одну цілеспрямованість — захист організму людини від проникнення вірусів і бактерій. Ця тенденція чітко простежується під час аналізу і клітинного та гоморального імунітету. Так, при проведенні цитохімічного, морфологічного та імуноферментного аналізу виявлено, що показники гоморального та клітинного місцевого імунітету нижчі у групі дітей з клінічними проявами НДСТ, що може сприяти частішій захворюваності дітей цієї групи на респіраторну патологію.

Під час проведення рангового кореляційного аналізу виявлено щільні кореляційні зв'язки між рівнем експресії антигенів до IgA та вмістом IgG у слині ($r=0,50$), а також його зворотний зв'язок зі співвідношенням ІЛ-10/(IgA + IgG в г/л) ($r=-0,86$). Можна припустити, що підвищення експресії рецепторів до Ig A на імунокомпетентних клітинах мигдаликів внаслідок надмірної стимуляції інфекційними антигенами призводить до активації системної імунної відповіді та підвищення дифузії Ig із сироватки крові до слизи. Їх зростання шляхом негативного зворотного зв'язку пригнічує викид ІЛ-10, що спричиняє обмежену місцеву імунну відповідь.

Порушення цих процесів при НДСТ підтверджується різним значенням кореляційних показників у групі дітей з/без НДСТ.

Виявлений зворотний кореляційний зв'язок експресії антигенів до IgA з вмістом ІЛ-4 у слині ($r=-0,84$) та ІЛ-10 у слині ($r=-0,83$) підтверджує компенсаторну роль зазначених ІЛ в імунній відповіді: надмірна продукція ІЛ-10 та -4 за принципом негативного зворотного зв'язку здатна обмежувати активацію В-лімфоцитів, продукцію Ig та їх взаємодію з рецепторами, що необхідно для пригнічення запального процесу. Відзначимо, що ці кореляційні зв'язки були такі високі лише у групі дітей з НДСТ.

Також у групі дітей з НДСТ ступінь експресії рецепторів до IgA певною мірою залежить від співвідношення цитокінів ІЛ-10/ІЛ-4 ($r=-0,53$), ІЛ-10/IFN- γ ($r=-0,83$), що свідчить про провідну роль саме ІЛ-10 у зменшенні експресії рецепторів до секреторного IgA на імунокомпетентних клітинах мигдаликів.

Підвищення вмісту компонента комплементу C3 у слизі також призводить до зменшення експресії IgA на імунокомпетентних клітинах мигдаликів у дітей з НДСТ ($r=-0,61$), що відображає іншу важливу роль механізмів неспецифічного імунного захисту — зростання опсонізації та фагоцитозу патогенів компенсує недостатню ефективність специфічної місцевої імунної відповіді.

Значення макрофагів для активації гоморального імунної відповіді при НДСТ підтверджується виявлені кореляційні зв'язки між рівнем експресії CD68 і вмістом ІЛ-4 ($r=0,50$) та співвідношеннями ІЛ-4/IgA ($r=0,63$), IgG/IgA ($r=0,58$).

Активація нейтрофілів також сприяє посиленню гоморального імунітету: коефіцієнт кореляції між рівнем експресії CD16 та вмістом IgG у слизі обстежених дітей сягає 0,57, між вираженістю експресії CD16 та співвідношенням IgG/IgA становить 0,51 у групі дітей з НДСТ. Навпаки, у дітей без НДСТ відзначено пряму кореляційну залежність між рівнем експресії CD16 та співвідношенням IgG/IgA ($r=0,50$).

Таблиця. Окремі показники місцевого імунітету у дітей з НДСТ ($M \pm m$)

Показник	всі	з НДСТ	без НДСТ
ІЛ-4 у слині, пг/мл	0,51±0,06	0,43±0,04*	0,58±0,08
ІЛ-10 у слині, пг/мл	8,52±2,46	7,21±2,25	9,82±2,66
IgA у слині, МО/мл	13,36±3,41	10,85±1,28	15,87±5,53
IgG у слині, МО/мл	54,86±18,23	132,43±19,67**	97,29±16,78
ІФН-γ у слині, пг/мл	4,89±0,12	5,00±0,01	4,77±0,23
С3-компонент системи комплементу в слині, мкг/мл	4,19±0,39	2,34±0,53*	6,03±0,25
ІЛ-10/ІЛ-4 у слині	23,32±7,05	24,83±9,27	21,81±4,83
ІЛ-4/IgA у слині (г/л)	0,34±0,03	0,53±0,01*	0,14±0,04
ІЛ-10/ІФН-γ у слині	1,77±0,43	1,44±0,45	2,09±0,41
ІЛ-10/(IgA + IgG в г/л) у слині	0,24±0,10	0,21±0,12	0,27±0,08
IgG/IgA у слині	9,72±1,84	13,41±1,53	6,02±2,14
Кількість клітин з експресією CD-68 на мигдаликах, балів	19,43±0,06	16,50±0,05*	22,35±0,07
Кількість клітин з експресією CD-16 на мигдаликах, балів	8,32±0,03	6,60±0,03	10,04±0,03
Кількість клітин з рецептором IgA, балів	1,73±0,26	1,25±0,22	2,20±0,30
Кількість клітин з рецептором IgE на мигдаликах, балів	1,19±0,12	2,02±0,18**	0,36±0,05

*Різниця вірогідна порівняно з дітьми без НДСТ ($p<0,05$); **різниця вірогідна порівняно з дітьми без НДСТ ($p<0,1$).

З іншого боку, прорив місцевого захисту і посилення системої гуморальної імунної відповіді пригнічує як активацію макрофагів на мигдаликах (зворотний зв'язок між IgA та експресією CD-68 ($r=-0,62$)) у дітей з НДСТ, так і нейтрофілів (зворотний зв'язок між співвідношенням ІЛ-10/ІЛ-4 та експресією CD16 ($r=-0,50$) у дітей без НДСТ).

Цікавим стало виявлення у дітей з НДСТ прямої залежності ступеня експресії антигенів до IgE на клітинах багатощарового плоского епітелію мигдаликів від рівня загального IgG ($r=0,66$) у змішаній слині, чого не спостерігали в групі дітей без клінічних проявів НДСТ. Отримані результати можуть свідчити, що зменшення протиінфекційної відповіді у дітей з НДСТ спричиняє розвиток субклінічної сенсибілізації організму природними інфекційними антигенами та алергенами і потенційно підвищує ризик розвитку алергічної патології, перебіг якої часто відбувається під маскою інфекційних процесів і хибно підвищує загальну захворюваність у дітей з НДСТ.

Проте проведений ранговий кореляційний аналіз у групі дітей без НДСТ виявив прямий кореляційний зв'язок між рівнем експресії антигенів CD16 та рівнем компонента С3 ($r=0,52$), вмістом загального IgA ($r=0,52$), коефіцієнтами співвідношення ІЛ-10/ІЛ-4 ($r=0,50$), ІЛ-10/ІФН-γ ($r=0,53$). Так, навпаки, виявлено обернено пропорційний зв'язок між рівнем експресії антигенів до CD68 та ІЛ-10 ($r=-0,85$), рівнем загального IgA ($r=-0,50$), коефіцієнтами співвідношення ІЛ-10/(IgA + IgG в г/л) ($r=-0,51$), ІЛ-10/ІФН-γ ($r=-0,88$). Цих закономірностей у дітей з НДСТ не виявлено.

Отже, результати проведеного дослідження свідчать, що у дітей з НДСТ відбуваються суттєві взаємопов'язані зміни в усіх ланках місцевого імунітету, що може сприяти персистенції патогенів, колонізації ними носоглотки, послабленню презентації антигенів та формуванню системної імунної відповіді, підвищенню ризику сенсибілізації організму.

Висновки

1. У дітей з клінічними ознаками НДСТ відзначено нижчі рівні у слині ІЛ-4, ІЛ-10, IgA, компонента комплементу С3 та вищий рівень IgG, а також нижчі рівні експресії антигенів до IgA, маркерів макрофагів CD68, CD16 у зішкрябах із піднебінних мигдаликів порівняно з такими у дітей без ознак НДСТ.

2. Зазначені показники взаємопов'язані між собою і відображають компенсаторну реакцію імунної системи у дітей з НДСТ, що, з одного боку, може бути спричинено мембранистим диморфізмом, з іншого — вищою захворюваністю при НДСТ.

3. Найбільш очевидними є кореляційні зв'язки між рівнем експресії антигенів до IgA та вмістом IgG у слині ($r=0,50$), а також його зворотний зв'язок із співвідношенням ІЛ-10/(IgA+IgG в г/л) ($r=-0,86$), вмістом ІЛ-4 у слині ($r=-0,84$) та ІЛ-10 у слині ($r=-0,83$) зі співвідношенням цитокінів ІЛ-10/ІЛ-4 ($r=-0,53$), ІЛ-10/ІФН-γ ($r=-0,83$), компонента комплементу С3 ($r=-0,61$), що відображає взаємозумовленість різних механізмів імунного захисту у дітей з НДСТ.

4. Незбалансоване посилення системної протиінфекційної імунної відповіді при НДСТ сприяє посиленню експресії рецепторів до IgE, що свідчить і про підвищений ризик розвитку алергічних захворювань у цих дітей та потребує подальшого дослідження.

Список використаної літератури

- Дем'янов А.В., Котов А.Ю., Симбірцев А.С. (2003) Диагностическая ценность исследований уровней цитокинов в клинической практике. Цитокины и воспаление, 2(3): 20–33.
- Іванов В.В., Шипилов М.В. (2012) Исследование концентрации цитокинов, вырабатываемых Th₁-лимфоцитами, у больных парагриппом. В кн.: Медicina: вызовы сегодняшнего дня. Материалы Междунар. науч. конф., июнь 2012 г., Челябинск, с. 39–41.
- Кириллова Т.В. (2013) Показатели цитокинового профиля у больных лимфомами. БМІК, 3: 525.
- Конюшевская А.А., Франчук М.А. (2012) Синдром недифференцированной дисплазии соединительной ткани. Пульмонологические аспекты. Здоровье ребенка, 7(42): 46–48.
- Кухарська Н.Г. (2011) Імунологічні особливості дітей з недиференційованою дисплазією сполучної тканини та шляхи до їх імунореабілітації. Автореф. дис. ... канд. мед. наук, Київ, 23 с.
- Нестерова И.В., Малиновская В.В., Тараканов В.А., Ковалева С.В. (2004) Интерферон- и иммунотерапия в практике лечения часто и длительно болеющих детей и взрослых. Москва, 160 с.
- Ошлянська О.А. (2007) До питання про роль місцевого специфічного імунітету у формуванні аутоімунної патології у дітей з вродженою недиференційованою дисплазією сполучної тканини. Перинатол. педіатр., 4: 81–84.
- Ошлянська О.А., Задорожна Т.Д., Пустовалова О.І., Вовк В.М. (2017) Деякі особливості місцевого клітинного імунітету у дітей з недиференційованою дисплазією сполучної тканини. Совр. педіатр., 5(85): 26–33.
- Плотникова М.А., Клотченко С.А., Егоров В.В. и др. (2012) Применение твердофазного иммуноферментного анализа в формате микрочипа для количественного определения уровня цитокинов. Мед. иммунол., 14(4–5): 415–418.
- Притуліна Ю.Г., Криворучко И.В., Шенцова В.В. и др. (2004) Практическая значимость анализа цитокинового профиля при ряде инфекционных заболеваний. Здоровье ребенка, 1(2): 54–61.
- Процок Т.Л., Чирка О.В., Суркова Н.М. и др. (2011) Особенности клинического течения бронхиальной астмы и атопического дерматита, ассоциированных с проявлениями недифференцированной дисплазии соединительной ткани у детей. Перинатол. педіатр., 2(46): 113–115.
- Сенников С.В., Силков А.Н. (2005) Методы определения цитокинов. Цитокины и воспаление, 4(1): 22–27.
- Сепашвили Р.И. (2003) Функциональная система иммунного гомеостаза. Аллергол. иммунол., 4(2): 5–14.
- Симбірцев А.С. (2002) Цитокини – новая система регуляции защитных реакций организма. Цитокины и воспаление, 1: 9–17.
- Тиц Н. (2006) Клиническое руководство по лабораторным тестам. Лабінформ, Москва, 960 с.
- Чернишова Л.І., Синяченко В.В., Науменко Н.В. (2001) Мукозальний імунітет та його корекція при інфекціях верхніх дихальних шляхів. Перинатол. педіатр., 3: 76–79.
- Юлиш Е.И. (2010) Факторы местного иммунитета при респираторных инфекциях и методы их активации. Здоровье ребенка, 5(26): 36–42.
- Bertmejo-Martin J.F., Garcia-Arevalo M.C., De Lejarazu R.O. et al. (2007) Predominance of Th₂ cytokines, CXC chemokines and innate immunity mediators at the mucosal level during severe respiratory syncytial virus infection in children. Eur. Cytokine Netw., 18(3): 162–167.
- Crowther J.R. (1995) The ELISA Guidebook. Humana Press Inc., 218 p.
- Oppenheim J., Feidman M. (2000) Cytokine Reference. A Compendium of Cytokines and Other Mediators of Host Defense. Academic Press, London.

Особенности функционирования местного иммунитета у детей с недифференцированной дисплазией соединительной ткани

Е.А. Ошлянская, В.Н. Вовк

Резюме. Цель — проанализировать взаимосвязь между показателями клеточного и гуморального местного иммунитета, отдельными показателями цитокинового профиля у детей с/без недифференцированной дисплазии соединительной ткани (НДСТ). **Объект и методы исследования.** Корреляционный и многофакторный анализ состояния гуморального (иммуноферментный анализ слюны) и клеточного (иммуноцитохимическое и морфологическое исследование соскобов с небных миндалин) иммунитета 40 детей, которых наблюдали в ООО «ДМЦ «ДоброБут». **Результаты.** У детей с клиническими признаками НДСТ отмечены более низкие уровни в слюне интерлейкина (ИЛ)-4 и -10, иммуноглобулина (Ig) A, компонента комплемента C3 и более высокий уровень IgG, а также более низкие уровни экспрессии антигенов к IgA, маркеров макрофагов CD68, CD16 в соскобах с небных миндалин по сравнению с таковыми у детей без признаков НДСТ. Выявлена тесная корреляционная связь между уровнем экспрессии антигенов к IgA и содержанием IgG в слюне ($r=0,50$), а также обратная связь с соотношением ИЛ-10/(IgA+IgG в г/л) ($r=-0,86$), содержанием ИЛ-4 в слюне ($r=-0,84$) и ИЛ-10 в слюне ($r=-0,83$), соотношением цитокинов ИЛ-10/ИЛ-4 ($r=-0,53$), ИЛ-10/IFN- γ ($r=-0,83$), компонентом комплемента C3 ($r=-0,61$). **Выводы.** Проведенное исследование показало, что дети с клиническими проявлениями НДСТ имеют сниженный потенциал гуморального звена местного иммунитета и скрытую недостаточность клеточного местного иммунитета, что требует дополнительной коррекции.

Ключевые слова: дети, недифференцированная дисплазия соединительной ткани, местный иммунитет, цитокины, иммуноглобулины, небные миндалины.

Features of functioning of local immunity in children with undifferentiated connective tissue dysplasia

O.A. Oshlyanskaya, V.M. Vovk

Summary. Aim — to analyze the relationship between the indices of cellular and humoral local immunity, individual indices of the cytokine profile in children with and without undifferentiated connective tissue dysplasia (UCTD). **Object and methods.** Correlation and multifactorial analysis of the state of humoral immunity (immunoenzymatic analysis of saliva) and cellular immunity (immunocytochemical and morphological study of scrapings from palatine tonsils) in 40 children, which are observed at the medical center «Dobrobud». **Results.** The lower levels in the saliva of IL-4, IL-10, IgA, component of complement C3 and a higher level of IgG, as well as lower levels of expression of antigens to IgA, markers of macrophages CD68, CD16 in scrapings from palatine tonsils were noted in children with clinical signs of UCTD. There was a close correlation between the level of expression of antigens to IgA and IgG content in saliva ($r=0.50$), as well as its feedback with the ratio IL-10/(IgA + IgG in g/l) ($r=-0.86$), with the content of IL-4 in saliva ($r=-0.84$) and IL-10 in saliva ($r=-0.83$), with the ratio of cytokines IL-10/IL-4 ($r=-0.53$), IL-10/IN- γ ($r=-0.83$), the complement component C3 ($r=-0.61$). **Conclusions.** The study showed, that children with clinical manifestations of UCTD have a reduced potential of the humoral link of local immunity and latent insufficiency of cellular local immunity, which requires additional correction.

Key words: children, undifferentiated connective tissue dysplasia, local immunity, cytokines, immunoglobulins, palatine tonsils.

Адреса для листування:

Вовк Вікторія Миколаївна
02068, Київ, вул. Драгоманова, 21А
ТОВ «ДМЦ «ДоброБут»
E-mail: v.vovk@bigmir.net

Одержано 10.04.2018

РЕФЕРАТИВНА ІНФОРМАЦІЯ

Новый метод снижает риск суициdalного мышления

Актуальность

Суициdalное мышление может отличать развитие различных психических заболеваний, включая посттравматическое стрессовое расстройство, биполярное аффективное расстройство, шизофрению, а также пограничное расстройство личности. По известным статистическим оценкам, около 90% лиц, совершивших суицид, имели те или иные указанные психические нарушения.

В большинстве случаев медикаментозное лечение и психотерапия рассматриваются как эффективное терапевтическое сочетание. Тем не менее до настоящего времени существует настоятельная необходимость в поиске альтернативных методов лечения, которые бы располагали потенциалом специфического и быстрого модулирования когнитивных тенденций, отличающих суициdalное мышление таких пациентов.

Одним из терапевтических методов, применяемых в указанном направлении психиатрической помощи, является электросудорожная терапия (ЭСТ). Однако показания к применению данного метода ограничены, в том числе учитывая возможность развития неблагоприятных когнитивных эффектов, ассоциированных с лечением. Так, менее 1% пациентов с резистентными к терапии формами клинической депрессии назначается ЭСТ.

Резистентность к терапии при установленном диагнозе клинической депрессии определяется в ситуациях, при которых пациенты не ощущают уменьшения выраженности проявлений состояния после подбора и назначения по меньшей мере двух препаратов группы антидепрессантов. По данным статистики, у 40% лиц с установленным диагнозом клинической депрессии отмечается резистентное к терапии течение заболевания.

В отдельных исследованиях ранее установлена эффективность применения такого метода, как повторная транскраниальная магнитная стимуляция (пТМС).

Материалы и результаты исследования

В новой работе, опубликованной в издании «The Journal of Clinical Psychiatry» 17 апреля 2018 г., ученые подтвердили эффективность применения пТМС у лиц с резистентной к терапии клинической депрессией, что характеризовалось снижением риска суициdalного мышления. В частности, 40% участников исследования отмечали, что у них больше не возникает суициdalных мыслей. В ходе исследования авторы объединили данные двух опубликованных проспективных рандомизированных контролируемых исследований по применению пТМС в области дорсолатеральной префронтальной коры у пациентов с резистентной к терапии клинической депрессией. Проведен сравнительный анализ влияния двусторонней, левосторонней и ложной пТМС на профиль суициdalных мыслей, оцениваемый по шкале Гамильтона для оценки уровня депрессии (Hamilton Depression Rating Scale, N=156).

По итогам анализа выявлена корреляция между изменением профиля суициdalного мышления и степенью тяжести депрессии ($r=0,38$, $p<0,001$). Двусторонняя методика применения пТМС превосходила ложную пТМС в отношении снижения риска суициdalных идей у пациентов с резистентной к терапии клинической депрессией. При этом установлено, что лишь незначительная часть сокращения суициdalных идей объяснялась уменьшением депрессивных симптомов.

Выходы

В целом, по мнению авторов, полученные данные могут свидетельствовать о том, что суициdalные идеи могут рассматриваться как специфический целевой конструкт для терапевтического назначения пТМС.

Centre for Addiction and Mental Health (2018) Brain stimulation reduces suicidal thinking in people with hard-to-treat depression: Findings indicate promising directions to prevent suicide across mental illnesses. ScienceDaily, May 3.

Weissman C.R., Blumberger D.M., Brown P.E. et al. (2018) Bilateral repetitive transcranial magnetic stimulation decreases suicidal ideation in depression. J. Clin. Psychiatry, Apr. 17 [Epub. ahead of print].

Наталья Савельева-Кулик